

[Finansministeren.]

værdistigningerne der skal betragtes som samfundsskabt. Det, der vel i og for sig volder størst besvær her, er ordet „samfundsskabt“. Jeg tror, at det er bedst at diskutere, hvad af værdistigningen man synes det er rimeligt at beskatte, og hvad man synes det er urimeligt at beskatte, og der gøres selvfølgelig forskellige synspunkter gældende, som vi også har hørt det under debatten. Jeg tror nok, man må sige, at der er flertal for, at det, man kalder konjunktur- eller prisstigninger, skal holdes uden for beskatningen. Jeg har før fremsat et lovforslag, hvor disse ikke blev holdt uden for beskatningen, så jeg har egentlig tilkendegivet mit standpunkt, men derfor kan jeg godt erkende, at jeg tror, der er flertal for, at man skal holde den del udenfor. Man kan så diskutere, hvordan man skal beregne konjunkturstigningen, og dér er der sket en skærpelse ved det her foreliggende forslag. Jeg forstår på det ærede medlem hr. Holger Eriksen, at han synes, der burde foretages en større skærpelse, og de begrundelser, det ærede medlem anførte herfor, er jeg stort set enig i, men det må vi forhandle om i udvalget.

Så er man utilfreds med, at vi har foreslået fejl vurderingstillægget ophævet. Det hænger jo sammen med spørgsmålet om vurderingens sikkerhed. Jeg hører til dem, der mener, at selv om det må indrømmes, at der kan ske fejl ved vurderingerne, går de fleste fejl i retning af, at vurderingerne er for lave. Jeg tror, det var det ærede medlem hr. Alfred Jensen, der var inde på dette, og det er rigtigt, at når vi får statistikken for omsætningen af ejendomme året efter, at der er foretaget vurderinger, viser det sig næsten altid — det viser erfaringerne gennem mange år — at så er ejendommene omsat til højere priser, end de er vurderet til. At denne forskel så øges gennem perioden, er der måske ikke meget at sige til, for det kan begrundes med, at stigende prisniveau og andre ting spiller ind.

Men når der foretages ny vurdering, sker det samme jo igen. Vurderingsmyndighederne og vurderingsmændene udviser forsigtighed ved vurderingerne, og det skal jeg ikke bebrejde dem, det kan være meget vanskeligt at foretage vurdering. Men der er ingen grund til at fastholde et fejl vurderingstillæg, der bygger på den teori, at der almindeligvis vurderes for højt. Almindeligvis vurderes der for lavt.

Det ærede medlem hr. Thestrup fremhævede, at der skulle tages hensyn til dem, der skulle have jord til et hus, eller som skulle skaffe sig en landejendom. Jeg synes, det ærede medlem skal have tak for, at han anfører disse hensyn, men man kan vel ikke komme bort fra, at netop grundstigningskyld og efterhånden overgang til fuld grundskyld fremmer adgangen for ubemidlede både til at få jord til huse og til at få en landejendom — det er noget af hovedtanken i det. Det ærede medlem mente derudover, at man skulle bevare en vis stabilitet i ejendomsfordelingen, og det lyder vældig godt, men det forudsætter, at den stabilitet, der er, giver en fornuftig og økonomisk anvendelse af ejendommene, for ellers er der ikke grund til at bevare denne stabilitet.

Endelig mente det ærede medlem hr. Thestrup, at dette lovforslag vel nok ikke var grundlovsstridigt, men det var efter det ærede medlems mening sådan lige på grænsen. Jeg synes, at det var det ærede medlem, der ikke alene var lige på grænsen, men også overtrådte grænsen for, hvad der er rimelig argumentation. Det ærede medlem ved udmærket — eller i hvert fald burde det ærede medlem vide det, for så vidt jeg ved, er det ærede medlem jurist og dommer — at der ikke er spor grundlovsstridigt i det foreliggende lovforslag. Hvorfor så antyde noget om, at det er på grænsen eller noget lignende? Der er god sikkerhed for, at vi kan vedtage det her i folketinget, uden at loven kan anfægtes af højesteret. Det ærede medlem ved, at der endog er tvivl om, hvorvidt overgang til fuld grundskyld er grundlovsstridigt — her har det